

PROSTACKI (1) ai

G pl prostąckich.

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

Przymiotnik od „prostak” ‘człowiek bez ogłady, niewytwornych obyczajów’: odpowiedni dla prostaków: Czegoś ia inego pánie Boiánowłki od W.M. czekam/ nie tákowych gier prostaczkich GórnDworz C3v.

ALKa